

Kateřina Révaiová se narodila v roce 1942 v Beregovu na Zakarpatské Ukrajině, ale již od roku 1948 žije na Kladně, kde dokončila základní a střední školu. Následně v Praze studovala Fakultu tělesné výchovy a sportu.

Její vášeň pro sport začala v dětství, kdy se nejprve věnovala atletice, ale později se rozhodla pro gymnastiku, která se stala jejím osudovým sportem. Již od třinácti let se zapojila do tréninku v Sokole, kde postupně dosahovala lepších výsledků a vybavení. Tento sport jí přinesl nejen osobní úspěchy, ale i možnost cestovat do zahraničí, včetně západních zemí, kde se musela naučit, jak se v kapitalistickém prostředí chovat. Vzpomíná: „Nesměli jsme na výlohy v obchodech koukat s otevřenou pusou, měli jsme se tvářit, jako že je tolik zboží i u nás.“

V roce 1958, krátce po potlačení maďarského protikomunistického povstání, závodila v Budapešti, kde cítila napjatou atmosféru. Na veřejnosti bylo obtížné mluvit, lidé se báli sebe navzájem.

Aktivní Kateřinina kariéra vyvrcholila tím, že se stala náhradnicí na Mistrovství světa ve sportovní gymnastice v Praze v roce 1962 a také náhradnicí na Olympijské hry v Tokiu roku 1964.

Po ukončení aktivní sportovní kariéry získala trenérské kvalifikace a začala trénovat mladé gymnastky, které dosáhly úspěchů na mistrovstvích. Učila na sportovní škole, ale neshodla se s výběrovými metodami, a proto přešla na výuku na stavební učiliště, kde zůstala až do sametové revoluce v roce 1989.

Po revoluci se věnovala masáží a tréninkům. I dnes, po mnoha letech, vede sportovní kroužek pro seniory a pomáhá v domově pro seniory, čímž ukazuje svou neustálou oddanost sportu a pomoci druhým.

Ctižádost a vášně pro sport se prolínají v Kateřinině životním mottu: „***Když cokoliv děláte, musíte se tomu oddat, propadnout tomu celým srdcem.***“